

DECIZIA 2003/847/JAI A CONSILIULUI
din 27 noiembrie 2003
privind măsurile de control și sancțiunile penale referitoare la noile droguri sintetice 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 și TMA-2

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană,

având în vedere Acțiunea comună 97/396/JAI a Consiliului din 16 iunie 1997 privind schimbul de informații, evaluarea riscului și controlul noilor droguri sintetice ⁽¹⁾, în special articolul 5 alineatul (1),

având în vedere inițiativa Republicii Italiene,

întrucât:

- (1) Au fost elaborate rapoarte de evaluare a riscurilor cu privire la 2C-I (2,5-dimetoxi-4-iodofenetilamină), 2C-T-2 (2,5-dimetoxi-4-etiltiofenetilamină), 2C-T-7 (2,5-dimetoxi-4-(n)-propiltiofenetilamină) și TMA-2 (2,4,5-trimetoxiamfetamină), în temeiul articolului 4 alineatul (3) din Acțiunea comună 97/396/JAI, cu ocazia unei reuniuni convocate sub auspiciile Comitetului Științific al Observatorului European pentru Droguri și Toxicomanie.
- (2) 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 și TMA-2 sunt derivați ai amfetaminei având caracteristicile structurale ale fenetilaminelor, care sunt asociate cu activitatea halucinogenă și stimulantă. Nu s-au raportat cazuri de intoxicații letale sau neletale ca urmare a consumului de 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 și TMA-2 în interiorul Comunității Europene. Cu toate acestea, 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 și TMA-2 sunt droguri halucinogene care prezintă riscuri potențiale comune cu ale altor substanțe halucinogene, cum ar fi 2C-B, DOB, TMA și DOM, deja clasificate în Tabelele I sau II din Convenția Națiunilor Unite din 1971 privind substanțele psihotrope. Prin urmare, nu poate fi exclus un risc de toxicitate acută sau cronică.
- (3) 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 și TMA-2 nu sunt menționate în prezent în nici unul dintre Tabelele anexate la Convenția Națiunilor Unite din 1971 privind substanțele psihotrope.
- (4) În prezent, 2C-I și 2C-T-2 sunt controlate în temeiul legislației interne privind drogurile din cinci state membre; 2C-T-7 și TMA-2 sunt controlate în patru state membre.

(5) 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 și TMA-2 nu au nici o valoare terapeutică sau utilizare industrială.

(6) 2C-I a fost identificat în patru state membre; 2C-T-2 și 2C-T-7 au fost identificate în șase state membre; TMA-2 a fost identificat în cinci state membre. În prezent, un stat membru a raportat un caz de trafic internațional cu 2C-T-2, implicând două state membre; nu s-a raportat trafic internațional cu 2C-I, 2C-T-7 sau TMA-2. Laboratoarele implicate în producția de 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 și TMA-2 au fost puse sub sechestru în trei state membre. În unul dintre aceste state membre, captura unei cantități însemnate de 2C-H, substanță intermediară utilizată ca precursor, și a unei documentații, sugerează existența unei producții de 2C-I. Precursorii chimici principali ai 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 și TMA-2 sunt disponibili în comerț.

(7) 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 și TMA-2 ar trebui să fie supuse de către statele membre unor măsuri de control și sancțiuni penale, prevăzute de legislația acestora, în conformitate cu obligațiile care le revin în temeiul Convenției din 1971 privind substanțele psihotrope a Organizației Națiunilor Unite, în ceea ce privește substanțele enumerate în Tabelele I sau II din convenția menționată,

DECIDE:

Articolul 1

Statele membre iau măsurile necesare, în conformitate cu legislația internă, pentru a supune 2C-I (2,5-dimetoxi-4-iodofenetilamină), 2C-T-2 (2,5-dimetoxi-4-etiltiofenetilamină), 2C-T-7 (2,5-dimetoxi-4-(n)-propiltiofenetilamină) și TMA-2 (2,4,5-trimetoxiamfetamină) măsurilor de control și sancțiunilor penale, prevăzute de legislația acestora, în conformitate cu obligațiile care le revin în temeiul Convenției din 1971 privind substanțele psihotrope a Organizației Națiunilor Unite, în ceea ce privește substanțele enumerate în Tabelele I sau II din convenția menționată.

⁽¹⁾ JO L 167, 25.6.1997, p. 1.

Articolul 2

În conformitate cu articolul 5 alineatul (1) paragraful al treilea din Acțiunea comună 97/396/JAI, statele membre iau măsurile prevăzute la articolul 1, în termen de trei luni de la data intrării în vigoare a prezentei decizii.

În termen de șase luni de la data intrării în vigoare a prezentei decizii, statele membre informează Secretariatul General al Consiliului și Comisia cu privire la măsurile pe care le-au luat.

Articolul 3

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Aceasta intră în vigoare în ziua următoare datei publicării sale.

Adoptată la Bruxelles, 27 noiembrie 2003.

Pentru Consiliu

Președintele

R. CASTELLI
